

Ruszin üstökös a költészet csillagos egén

Hattinger-Klebasko Gábor (1958-2016)

Hattinger-Klebasko Gábor ruszin költő, író, műfordító, publicista és nemzetiség-politikus, valamint az első magyarországi nemzetiségi rock-zenekar, az AGR tagja volt. Hosszú, súlyos betegség után, 58. életévében végleg letette a tollat. Amilyen sebesen repült kijelölt pályáján, olyan gyorsan és hamar el is tűnt, mint egy sziporkázó üstököscsillag. Rövid, de igen termékeny és eseménydús élete volt. A ruszinoknak örök reménységet és követendő példát hagyott örökségül.

Amikor felkért arra, hogy vállaljam el első önálló verskötetének szerkesztését, szívesen teljesítettem kérését, és most büszke vagyok arra, hogy a magyarországi ruszin irodalom születésénél felelős szerkesztőként működhettem közre. A kötet címe: *Neznan jem / Nvedel som / Nem tudtam* jelzi, hogy három – a ruszin mellett magyar és szlovák – nyelven író költőről van szó. Az 1993-ban megjelent első kötet után számtalan további verskötete, valamint prózái és fordításai jelentek meg. Hattinger-Klebasko Gábor az ellentmondások költője, akinek költői pályája egy olyan közép-kelet-európai káoszban kezdődött, amelyet kiélezett történelmi, politikai, társadalmi, ideológiai, nemzeti, etnikai és etikai ellentmondások terheltek. A ruszin nemzetiségéhez, anyanyelvéhez, Istenhitéhez és családjához szigorúan ragaszkodó költő gyakorta vergődött a családi s a

polgári kötelesség, valamint a költői szabadság ellentétes pólusai között. Belső lelki vívódásaiban azonban egyre inkább a keresztény etika normái felé hajlott. A költő látta saját népcsoportja életének ellentmondásait is, amelyek feloldásához sokszor kevésnek bizonyult az ő egyéni vitalitása, erős akarata, kitartó aktivitása. De ő töretlenül bízott népe igazában, melynek érvényesítéséhez egyre több bajtársra talált. Ezért is szép, izgalmas és emberi Hattinger-Klebasko Gábor mindhárom nyelven írt költészete, amellyel a szerző méltán gazdagította mindhárom nemzet irodalmát.

Hattinger-Klebasko Gábert 2016. augusztus 7-én szülőhelyén, Komlóskán díszpolgárrá választották.

Kormos Sándor

Az élet

A kezdet nehéz,
a folytatás kínos,
a vége már csupa seb.
Mégis, az élet - csodaszép.

Síromra

Ímhol lenn a földben
Gábor pihen csöndben,
aki annak örül, hogy
egygyé vált a földdel.

(Ruszinból fordította K. S.)

Vándor

Jöjj, vándor, jöjj!
Ki megfáradtál,
s hajtsad fejed
az ígéretek
puha vánkosára.

Jelek

Milyen szánalmasak
vagytok
magatokba roskadva,
egyedül,
de az ember megszán
és használ,
mint zenész a kottát,
ha hegedül.

Minden háború

Minden ellen, ami háború,
minden ellen, ami fenyegető,
mindenkor felháborodom.
S életemben mégis, ami ér valamit,
az mindig az örökös harc.

Tudás és képzelet

Jelentheti a tudás
a tények birtoklását,
de a jövő felborítja
a tények állását.
Meghal és nincs többé.
Marad a képzelet,
mely örökéletű,
és titka csak egy lehet,
hogy léte tőlem függ,
neki én adok örök életet.